

สรุปหลักกฎหมายจากคำวินิจฉัยชี้ขาด

ความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

คำวินิจฉัย ปี ๒๕๔๘ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เก็บรักษาเงิน ไม่นำเงินเข้าฝากหรือเก็บรักษาภายในระยะเวลาที่กำหนดเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย (ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๓)

คำวินิจฉัยที่ วค ๖/๒๕๔๘ เรื่อง ปลัดเทศบาลไม่นำเงินฝากหรือเก็บรักษาในที่เก็บเงินของทางราชการ
ประเด็นวินิจฉัย

พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำโดยจงใจไม่นำเงินเข้าฝากหรือเก็บรักษาภายในระยะเวลาที่กำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย

คำวินิจฉัย

คู่กรณีได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าฝ่ายคลังและได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการเก็บรักษาเงิน เมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เข้าตรวจสอบและตรวจนับเงินของเทศบาล พบว่ามีเงินสดเก็บรักษาไว้ในตู้নিরায়ของเทศบาลเพียง ๔,๐๐๐ บาท เท่านั้น ส่วนที่เหลืออีก ๖,๖๔๙ บาท เป็นเงินฝากของกิจการประปา คู่กรณียอมรับว่าในการเก็บรักษาเงินตนเป็นผู้รับผิดชอบ โดยเป็นผู้ถือกุญแจตู้নিরায়ทั้งสองดอก พร้อมรหัส และยอมรับว่าเงินจำนวน ๓๑,๓๐๑.๘๓ บาท ที่ไม่มีให้ตรวจสอบนั้น ตนเป็นผู้รับผิดชอบโดยไม่ได้เก็บไว้ในตู้নিরায় แต่เก็บไว้ในลิ้นชักโต๊ะ เมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบมาตรวจสอบ ตนลืมจึงไม่ได้นำมาให้ตรวจนับ พิจารณาจากเอกสารหลักฐานแล้วเชื่อว่า คู่กรณีจงใจไม่นำเงิน ๓๑,๓๐๑.๘๓ บาท เข้าเก็บรักษาไว้ในตู้নিরায়ของเทศบาล ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ ข้อ ๒๘ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐกล่าวคือ ทำให้เทศบาลมีเงินขาดบัญชีจากการกระทำดังกล่าว ๓๑,๓๐๑.๘๓ บาท ถึงแม้ว่าต่อมาคู่กรณีจะได้นำเงินส่งคืนชดใช้หมดแล้ว ก็เป็นเพียงการบรรเทาและแก้ไขความเสียหายที่คู่กรณีได้กระทำลงไปสำเร็จแล้วเท่านั้น การกระทำของคู่กรณี เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลังฯ ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง^๑ ประกอบข้อ ๕ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒

^๑ ข้อ ๒๐ เจ้าหน้าที่ผู้ใดมีหน้าที่เก็บรักษาเงิน ได้รับมอบเงินเพื่อเก็บรักษา แต่ไม่นำเงินเข้าฝากหรือเก็บรักษาในธนาคารหรือสถานที่ซึ่งเป็นที่เก็บรักษาเงินของหน่วยรับตรวจตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๑

ข้อ ๒๓ ถ้าการกระทำความผิดตามข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ หรือข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เจ้าหน้าที่ผู้กระทำต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ และถ้าเป็นกรณีตามข้อ ๒๑ วรรคสอง เจ้าหน้าที่ผู้กระทำ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓